



5. NIVEL C1

5.1. Descrición do nivel

O alumnado que supere o nivel avanzado C1 será capaz de actuar con flexibilidade e precisión, sen esforzo aparente e superando facilmente as carencias lingüísticas mediante estratexias de compensación, en todo tipo de situacións nos ámbitos persoais e políticos. Poderá realizar estudos a nivel terciario ou participar con seguridade en seminarios ou proxectos de investigación complexos no ámbito académico, así como comunicarse eficazmente en actividades específicas do entorno profesional.

O alumnado que acade este nivel disporá das competencias que lle permitan utilizar o idioma con gran facilidade, flexibilidade, eficacia e precisión para comprender, producir, coproducir e procesar unha ampla gama de textos orais e escritos extensos e estruturalmente complexos, precisos e detallados, sobre aspectos tanto abstractos coma concretos de temas de carácter xeral ou especializado, incluso fora do propio campo de especialización, en diversas variedades da lingua e con estruturas variadas e complexas e un amplo repertorio léxico con expresións especializadas, idiomáticas e coloquiais e que permitan apreciar e expresar sutís matices de significado.

5.2 Obxectivos xerais

- Comprender, independentemente do canle e incluso en malas condicións acústicas, a intención e o sentido xeral, as ideas principais, a información

importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas coma explícitas, dos e das falantes nunha ampla gama de textos orais extensos, precisos e detallados e unha variedade de acentos, rexistros e estilos, incluso cando a velocidade de articulación sexa alta e as relacións conceptuais non están sinaladas de forma explícita, sempre que poda confirmar algúns detalles, especialmente se non está familiarizado/a co acento.

- Producir e coproducir, con fluidez, espontaneidade e case sen esforzo, e independentemente do canle, unha ampla gama de textos orais, extensos, claros e detallados, conceptuais e estruturalmente complexos, en diversos rexistros e cunha entoación e un acento axeitados á expresión de matices de significado, mostrando dominio dunha ampla gama de recursos lingüísticos, das estratexias discursivas e de interacción e de compensación que fai imperceptibles as dificultades ocasionais que podan ter para expresar o que quere dicir e que permite adecuar con eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa.
- Comprender con todo detalle a intención e o sentido xeral, a información importante, as ideas principais, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes da autoría, tanto implícitas coma explícitas, nunha ampla gama de textos escritos extensos, precisos e detallados, conceptuais e estruturalmente complexos, incluso sobre temas fora do seu campo de especialización, identificando as diferenzas de estilo e rexistro, sempre que poda reler as seccións difíciles.
- Producir e coproducir, independentemente do soporte, textos escritos extensos e detallados, ben estruturados e axustados ós diferentes ámbitos de actuación,

sobre temas complexos en ditos ámbitos, resaltando as ideas principais, ampliando con certa extensión e defendendo os seus puntos de vista con ideas complementarias, motivos e exemplos axeitados e rematando cunha conclusión apropiada, utilizando estruturas gramaticais e convencións ortográficas, de puntuación e presentación de textos complexas de forma correcta e consistente e mostrando control dos mecanismos complexos de cohesión e dominio dun léxico amplo que permita expresar matices de significado que inclúan a ironía, o humor e a carga afectiva.

- Mediar con eficacia entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, en situacións tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade nos ámbitos persoais, públicos, académicos e profesionais, trasladando con flexibilidade, corrección e eficacia tanto información coma opinións, implícitas ou explícitas, contidas nunha ampla gama de textos orais ou escritos extensos, precisos e detallados, conceptuais e estruturalmente complexos, identificando e reflexando ca maior exactitude posible as diferencias de estilo e rexistro e utilizando os recursos lingüísticos e as estratexias discursivas e de compensación para minimizar as dificultades ocasionais que puidera ter.

5.3. Obxectivos específicos

5.3.1. Comprensión de textos orais

- Comprender, independentemente do canle, información específica en declaracións, mensaxes, anuncios e avisos detallados que teñen pouca calidade e un son distorsionado.

- Comprender información complexa con condicións e advertencias, instrucións de funcionamento e especificacións de produtos, servizos e procedementos coñecidos e menos habituais, e sobre todos os asuntos relacionados coa súa profesión e coas súas actividades académicas.
- Comprender con relativa facilidade a maioría das conferencias, charlas, coloquios, tertulias e debates, sobre temas complexos de carácter público, profesional ou académico, entendendo en detalle os argumentos que se esgrimen.
- Comprender os detalles de conversacións e discusións de certa lonxitude entre terceiras persoas, incluso sobre temas abstractos, complexos ou cos que non se está familiarizado/a e captar a intención do que se di.
- Comprender conversacións de certa lonxitude nas que se participa, aínda que non teñan unha estrutura clara ou que a relación entre as ideas sexa soamente implícita.
- Comprender sen demasiado esforzo unha ampla gama de programas de radio e televisión, obras de teatro ou outro tipo de espectáculos e películas que conteñen unha cantidade considerable de argot ou linguaxe coloquial e de expresións idiomáticas, e identificar pormenores e sutilezas coma actitudes e relacións implícitas entre os/as falantes.

5.3.2. Producción e coprodución de textos orais

- Facer declaracións públicas con fluidez, case sen esforzo, usando certa entoación para transmitir con precisión matices sutís de significado.

- Realizar presentacións extensas, claras e ben estruturadas, sobre un tema complexo, ampliando con certa extensión, integrando outros temas, desenvolvendo ideas concretas e defendendo puntos de vista con ideas complementarias, motivos e exemplos adecuados, apartándose cando sexa necesario do texto preparado e estendéndose sobre aspectos propostos de forma espontánea para os/as oíntes, e rematando cunha conclusión apropiada, así como responder espontaneamente e sen apenas esforzo ás preguntas da audiencia.
- Levar a cabo transaccións, xestións e operacións complexas nas que se debe negociar a solución de conflitos, establecer as posturas, desenvolver argumentos, facer concesións e establecer con claridade os límites de calquera concesión a realizar, utilizando unha linguaxe persuasiva, negociando os pormenores con eficacia e facéndolles fronte a respostas e dificultades imprevistas.
- Participar de forma plena nunha entrevista, como entrevistador/a e coma entrevistado/a, ampliando e desenvolvendo as ideas discutidas con fluidez e sen apoio, e utilizando con flexibilidade os mecanismos axeitados en cada momento para expresar reaccións e para manter un bo desenvolvemento do discurso.
- Participar activamente en conversacións informais animadas, cunha ou varias persoas interlocutoras, que traten temas abstractos, complexos, específicos e incluso descoñecidos, e nas que se faga un uso emocional, alusivo ou humorístico do idioma, expresando as propias ideas e opinións con precisión, presentando liñas argumentais complexas de forma convincente e respondendo a estas con eficacia, facendo un bo uso das interxeccións.

- Participar activamente e con gran facilidade en conversacións e discusións formais animadas (debates, charlas, coloquios, reunións, seminarios...) nos que se traten temas complexos, abstractos, específicos e incluso descoñecidos, identificando con precisión os argumentos dos diferentes puntos de vista, argumentado a propia postura formalmente, con precisión e convicción, respondendo a preguntas e comentarios e contestando de forma fluída, espontánea e axeitada a argumentos complexos contrarios.

5.3.3. Comprensión de textos escritos

- Comprender con todo detalle instrucións, indicacións, normativas, avisos ou outras informacións de carácter técnico extensas e complexas, incluíndo detalles sobre condicións e advertencias, tanto se se relacionan coa propia especialidade coma se non, sempre que se podan reler as seccións máis difíciles.
- Comprender os matices, as alusións e as implicacións de notas, mensaxes e correspondencia persoal, en calquera soporte e sobre temas complexos, e que podan presentar trazos idiosincrásicos polo que respecta á estrutura ou ó léxico (formato non habitual, linguaxe coloquial ou ton humorístico).
- Comprender en detalle a información contida na correspondencia formal de carácter profesional ou institucional, identificando matices tales coma actividades, niveis de formalidade ou opinións, tanto implícitas coma explícitas.
- Comprender con todo detalle artigos, informes, actas, memorias e outros textos extensos e complexos no ámbito social, profesional ou académico e identificar detalles sutís que inclúen actitudes e opinións tanto implícitas coma explícitas.

- Comprender en detalle a información contida en textos de consulta e referencia de carácter profesional ou académico, en calquera soporte, sempre que se podan volver a ler as seccións difíciles.
- Comprender sen dificultade as ideas e posturas expresadas, tanto implícita como explicitamente, en artigos ou outros textos periodísticos de certa extensión, en calquera soporte, tanto de carácter xeral coma especializado, nos que se comentan e analizan puntos de vista, opinións e as súas implicacións.
- Comprender sen dificultade textos literarios contemporáneos extensos, dunha variedade lingüística estendida e sen unha especial complexidade conceptual, e captar a mensaxe, as ideas e conclusións implícitas, recoñecendo o fondo social, político ou histórico da obra.

5.3.4. Producción e coprodución de textos escritos

- Tomar notas detalladas durante unha conferencia, un curso ou un seminario que trate temas da súa especialidade, ou durante unha conversación formal, reunión, discusión ou debate animados no ámbito profesional, transcribindo a información de forma tan precisa e próxima ó orixinal que as notas tamén poderían ser útiles para outras persoas.
- Escribir correspondencia persoal en calquera soporte e comunicarse en foros virtuais, expresándose con claridade, detalle e precisión e relacionándose coas persoas destinatarias con flexibilidade e eficacia, incluído usos de carácter emocional, alusivo e humorístico.

- Escribir ca corrección e formalidade debidas, e independentemente do soporte, correspondencia formal dirixida a institucións públicas ou privadas nas que, por exemplo, se se fai unha reclamación ou demanda complexa ou se expresan opinións a favor ou en contra de algo, achegando información detallada e esgrimindo os argumentos pertinentes para apoiar ou rebater posturas.
- Escribir informes, memorias, artigos, ensaios ou outro tipo de textos sobre temas complexos en ámbitos de carácter público, académico ou profesional, claros e ben estruturados, resaltando as ideas principais, ampliando con certa extensión, defendendo puntos de vista con ideas complementarias, motivos e exemplos axeitados e rematando cunha conclusión apropiada.

5.3.5. Mediación

- Trasladar oralmente nun novo texto coherente, parafraseando ou resumindo información, opinións e argumentos contidos en textos escritos ou orais longos e minuciosos de diverso carácter e procedentes de diversas fontes, como ensaios ou conferencias.
- Facer unha interpretación consecutiva en charlas, reunións, encontros ou seminarios relacionados coa propia especialidade, con fluidez e flexibilidade, transmitindo a información importante nos seus propios termos.
- Mediar con fluidez e eficacia entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas sobre temas tanto relacionados cos campos de interese persoal ou da propia especialización como de fora de dichos campos (en reunións, seminarios, mesas redondas ou en situacións potencialmente conflitivas), tendo en conta as

diferenzas e as implicacións sociolingüísticas e socioculturais das mesmas e reaccionando en consecuencia, transmitindo, de maneira clara e concisa, información significativa e formulando as preguntas e facendo comentarios pertinentes co fin de obter os detalles necesarios ou comprobar supostas inferencias e significados implícitos.

- Tomar notas escritas para terceiras persoas, recollendo coa debido precisión información específica e relevante contida en textos escritos complexos, mais estruturados de forma clara e articulados a una velocidade normal nunha variedade da lingua ou nun acento cos que se estea familiarizado/a, e sobre temas complexos e abstractos tanto fora como dentro do propio campo de interese ou especialización, seleccionando que información e argumentos relevantes consignar segundo se desenvolve o discurso.
- Trasladar por escrito nun novo texto coherente, parafraseándoo ou resumíndoo, información, opinións e argumentos contidos en textos orais e escritos longos e minuciosos de diverso carácter e procedente de diversas fontes (distintos medios de comunicación, textos académicos ou varios informes e outros documentos de carácter profesional).

5.4. Competencias e contidos

Os contidos presentados que se presentan a continuación teñen un mero carácter orientador, constitúen un inventario baseado nun principio progresivo da educación, de ir incorporando coñecementos novos sobre unha base de coñecementos anteriores que se manteñen vivos e activos.

5.4.1. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade en diferentes situacións, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos máis básicos relativos aos diferentes ámbitos. Estes contidos enmárcanse nunha perspectiva intercultural.

Terase en conta o dominio de coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar na súa extensión a dimensión social do uso do idioma na comprensión de textos orais, incluíndo marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía, modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros, dialectos e acentos.

5.4.2. Competencias e contidos estratéxicos

Fan referencia á capacidade do alumnado para aprender autonomamente, resolver as dificultades que lle poidan xurdir e ser consciente da súa propia aprendizaxe responsabilizándose do proceso dun xeito activo.

Terase en conta a selección e aplicación eficaz de estratexias máis axeitadas en cada caso para a comprensión da intención, o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e opinións e actitudes dos e das falantes, tanto implícitas como explícitas.

5.4.3. Competencias e contidos funcionais

Fan referencia aos expoñentes que o alumnado precisa para desenvolver as funcións comunicativas nos diferentes contextos.

- Funcións ou actos de fala asertivos relacionados coa expresión do coñecemento, opinión, crenza e conxecturas: afirmar; anunciar; asentir;

atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxecturar; corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supoñer.

- Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión; acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.
- Funcións ou actos de fala directivos, que teñen coma finalidade que a persoa destinataria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal coma unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; ameazar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir a alguén de facer algo; disuadir; esixir, intimidar; ordenar; pedir algo; axuda; confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negar permiso a alguén, persuadir; previr a alguén en contra de algo ou alguén; prohibir, propor; reclamar; recomendar algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir, suplicar.
- Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que realízanse para establecer ou manter o contacto social e expresar actitudes con respecto ós e ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a

atención, compadecerse, consolar, dar a benvida, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumpridos, insultar, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar a alguén, rexeitar, saudar e tranquilizar.

- Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar, defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

5.4.4. Competencias e contidos discursivos

Fan referencia ao coñecemento, comprensión e aplicación das competencias discursivas que lle permitan ao alumnado producir e comprender textos coherentes con respecto ao contexto en que se producen e que presenten unha cohesión interna que facilite a súa comprensión.

Terase en conta o coñecemento e comprensión de modelos contextuais e patróns textuais complexos propios da lingua oral monolóxica e dialóxica, en diversas variedades da lingua e segundo o contexto específico:

- **Coherencia textual:** adecuación do texto oral ó contexto comunicativo:
 - Tipo e formato do texto

- Variedade da lingua
- Rexistro
- Tema
- Enfoque e contido: selección do contido relevante, selección de estruturas sintácticas e léxicas.
- Contexto espazo-temporal: referencia espacial e temporal.
- **Cohesión textual:** organización interna do texto oral:
 - Inicio. Desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos de inicio (toma de contacto...), introdución do tema, tematización.
 - Desenvolvemento do discurso: temático (manter o tema: correferencia; elipse, repetición, reformulación, énfase, expansión temática con exemplificacións, reforzo, contraste e introdución de subtemas; cambio temático: digresión e recuperación do tema.
 - Conclusión do discurso: resumo/recapitulación, indicación do peche textual e o peche textual.
 - Variedade da lingua

5.4.5. Competencias e contidos sintácticos

Fan referencia ás capacidades do alumnado á hora de seleccionar e usar estruturas de lingua en función da súa pertinencia para acadar a intención comunicativa en cada actividade de lingua. Fai referencia ó recoñecemento e a comprensión dos significados asociados a estruturas sintácticas complexas

propias da lingua escrita, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, tanto xerais como específicos, para expresar:

- A entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao).
- O espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición).
- O tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade).
- O aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo.
- A modalidade lóxica e apreciativa (afirmación, negación, interrogación, exclamación, exhortación; factualidade, certeza, crenza, conxectura, dúbida; capacidade/habilidade; posibilidade, probabilidade, necesidade; prescrición, prohibición, obriga, permiso, autorización; volición, intención e outros actos de fala).
- O modo e as características dos estados, os procesos e as acción.
- O estados, eventos, accións, procesos e realizacións: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes).
- As relación lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

5.4.6. Competencias e contidos léxicos

Estes contidos fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, comprender e usar o léxico que lle permita desenvolverse nos temas que se relacionan.

Comprensión dunha ampla gama léxica oral de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas e argot.

5.4.7. Competencias e contidos fonéticos e fonolóxicos (para as actividades de lingua orais) e ortotipográficos (para as actividades de lingua escrita).

Fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, seleccionar e producir os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso xeral en diversas variedades da lingua, e en medios específicos segundo o ámbito e o contexto comunicativos, e comprensión dos diversos significados e intencións comunicativas asociados como:

- Variantes de sons e fonemas vocálicos e consonánticos e as súas respectivas combinacións.
- Variantes de procesos fonolóxicos de enordecemento, sonorización, asimilación, elisión, palatalización, nasalización, epéntese, alternancia vocálica e outros.
- Cambios de acento e tonicidade na oración con implicacións sintácticas e comunicativas.

Comprensión dos significados xerais e específicos, segundo o contexto de comunicación, asociados ás convencións ortotipográficas da lingua meta como:

- Trazos de formato.
- Valores discursivos dos signos tipográficos, ortotipográficos e de puntuación.
- Adaptación ortográfica de préstamos.

- Variantes na representación gráfica de fonemas e sons, variantes do alfabeto e usos nas diversas formas.

5.5. Avaliación

5.5.1. Criterios de avaliación para a comprensión de textos orais

- Posúe un amplo repertorio de competencias socioculturais e sociolingüísticas que lle permite apreciar con facilidade diferenzas de rexistro e as sutilezas propias da comunicación oral nas culturas, comunidades de práctica e grupos nos que se fala o idioma. Selecciona e aplica con eficacia as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión da intención, o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos e das falantes, tanto implícitas como explícitas.
- Recoñece, segundo o contexto específico, a intención e significación dun amplo repertorio de expoñentes das funcións comunicativas ou actos de fala, tanto indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).
- É capaz de seguir un discurso extenso incluso cando non está claramente estruturado e cando as relacións son só supostas e non están sinaladas explicitamente.
- É o bastante hábil como para utilizar as claves contextuais, discursivas, gramaticais e léxicas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as intencións do autor ou da autora, e prever o que vai ocorrer.

- Recoñece unha gran diversidade de expresións idiomáticas e coloquiais e aprecia connotacións e matices sutís de significado, aínda que é posible que necesite confirmar algúns detalles se o acento non lle resulta familiar.
- Distingue unha ampla gama de patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación, o que lle permite comprender a calquera falante ou persoa interlocutora, aínda que é posible que teña que confirmar algúns detalles cando o acento lle resulta descoñecido.

5.5.2. Criterios de avaliación para a produción e coprodución de textos orais

- Utiliza o idioma con flexibilidade e eficacia para fins sociais, incluíndo o uso emocional, alusivo e humorístico, adaptando o que se di e os medios de expresalo á situación e ao/á receptor/a, e adoptando un nivel de formalidade adecuado ás circunstancias.
- Mostra un dominio das estratexias discursivas e de compensación que fai imperceptibles as dificultades ocasionais que poida ter para expresar o que quere dicir e que lle permite adecuar con eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa, por exemplo, utiliza espontaneamente unha serie de expresións adecuadas para ganar tempo mentres reflexiona sen perder a súa quenda de palabra, substitúe por outra unha expresión que non lembra sen que o seu interlocutor ou a súa interlocutora se dea conta, sortea unha dificultade cando se atopa con ela e volve a formular o que quere dicir sen interromper totalmente a fluidez do discurso, ou corrixe os seus lapsos e cambia a expresión, se dá lugar a malentendidos.

- Desenvolve argumentos detallados de maneira sistemática e ben estruturada, relacionando lxicamente os puntos principais, resaltando os puntos importantes, desenvolvendo aspectos específicos e concluíndo adecuadamente.
- Expresa e argumenta as súas ideas e opinións con claridade e precisión e rebate os argumentos e as críticas dos seus interlocutores ou das súas interlocutoras de maneira convincente e sen ofender, respondendo a preguntas e comentarios e contestando de forma fluída, espontánea e adecuada. Utiliza os expoñentes orais das funcións comunicativas máis adecuados para cada contexto específico, tanto a través de actos de fala indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).
- Estrutura ben e claramente o seu discurso mostrando un uso adecuado de criterios de organización e un bo dominio dunha ampla gama de conectores e mecanismos de cohesión propios da lingua oral segundo o xénero e tipo textual.
- Manifesta un alto grao de corrección gramatical de modo consistente e os seus erros son escasos e apenas apreciables.
- Domina un amplo repertorio léxico, incluíndo expresións idiomáticas e coloquiais, que lle permite superar con soltura as súas deficiencias mediante circunloquios, aínda que poida cometer pequenos e esporádicos deslices, pero sen erros importantes de vocabulario e sen que apenas se note que busca expresións ou que utiliza estratexias de evitación.

- Ten unha capacidade articulatoria próxima a algunha das variedades estándar propias da lingua meta e varía a entoación e coloca a énfase da oración correctamente para expresar matices sutís de significado.
- Exprésase con fluidez e espontaneidade, case sen esforzo; só un tema conceptualmente difícil pode obstaculizar un discurso fluído e natural.
- Elixo unha frase apropiada dunha serie de posibles enunciados do discurso para introducir os seus comentarios adecuadamente co fin de tomar a palabra ou ganar tempo para manter o uso da palabra mentres pensa.
- É capaz de aproveitar o que di a persoa interlocutora para intervir na conversa. Relaciona con destreza a súa contribución coa doutros/as falantes.
- Adecúa as súas intervencións ás dos seus interlocutores ou das súas interlocutoras para que a comunicación flúa sen dificultade.
- Formula preguntas para comprobar que comprendeu o que a persoa interlocutora quixo dicir e consegue a aclaración dos aspectos ambiguos.

5.5.3. Criterios de avaliación para a comprensión de textos escritos

- Posúe un amplo repertorio de competencias socioculturais e sociolingüísticas, incluíndo aspectos sociopolíticos e históricos, que lle permite apreciar con facilidade o trasfondo e os trazos idiosincráticos da comunicación escrita nas culturas, comunidades de práctica e grupos en que se utiliza o idioma.
- Selecciona e aplica con eficacia as estratexias máis adecuadas para comprender o que pretende ou se lle require en cada caso, utilizando con habilidade as claves contextuais, discursivas, gramaticais, léxicas e

ortotipográficas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as intencións do autor ou da autora, e sacar as conclusións apropiadas.

- Identifica con rapidez o contido e a importancia de textos sobre unha ampla serie de temas profesionais ou académicos e decide se é oportuna unha lectura e análise máis profundas. Busca con rapidez en textos extensos e complexos para localizar detalles relevantes.
- Recoñece, segundo o contexto, o xénero e o tipo textuais específicos, a intención e significación dunha ampla variedade de expoñentes das funcións comunicativas ou actos de fala, tanto indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).
- Pode localizar información ou seguir o fío da argumentación nun texto de estrutura discursiva complexa ou que non está perfectamente estruturado ou no cal as relacións e conexións non están expresadas, ou non sempre se expresan, de maneira clara e con marcadores explícitos.
- Domina un amplo repertorio léxico escrito, recoñece unha gran diversidade de expresións idiomáticas e coloquiais e aprecia connotacións e matices sutís de significado, aínda que en ocasións é posible que necesite consultar un dicionario, ben de carácter xeral, ben especializado.
- Comprende os significados e as funcións asociados a unha ampla gama de estruturas sintácticas propias da lingua escrita segundo o contexto e o xénero e tipo textuais, incluíndo variacións sintácticas de carácter estilístico (inversión ou cambio da orde das palabras).

- Comprende as intencións comunicativas que subxacen tras o uso dunha ampla gama de convencións ortotipográficas da lingua meta, tanto en soporte papel como dixital.

5.5.4. Criterios de avaliación para a produción e coprodución de textos escritos

- Adapta o que di e os medios de expresalo á situación, á persoa receptora, ao tema e ao tipo de texto, e adopta un nivel de formalidade adecuado ás circunstancias, aplicando os seus coñecementos e competencias socioculturais e sociolingüísticos con facilidade para establecer diferenzas de rexistro e estilo e para adecuar con eficacia o texto escrito ás convencións establecidas nas culturas e comunidades de lingua meta respectivas, elixindo unha formulación apropiada entre unha ampla serie de elementos lingüísticos para expresarse con claridade e sen ter que limitar o que quere dicir.
- Aplica con soltura as estratexias máis adecuadas para elaborar os distintos textos escritos complexos que lle demanda o contexto específico e planifica o que hai que dicir e os medios para dicilo considerando o efecto que pode producir no/a lector/a.
- Utiliza os expoñentes escritos das funcións comunicativas máis apropiados para cada contexto, tanto a través de actos de fala indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).
- Amona control das estruturas organizativas textuais e dos mecanismos complexos de cohesión do texto escrito e pode ilustrar os seus razoamentos

con exemplos pormenorizados e precisar as súas afirmacións e opinións de acordo coas súas diversas intencións comunicativas en cada caso.

- Utiliza unha ampla gama de estruturas sintácticas que lle permiten expresarse por escrito con precisión e mantén un alto grao de corrección gramatical de modo consistente; os erros son escasos e practicamente inapreciables.
- Posúe un amplo repertorio léxico escrito que inclúe expresións idiomáticas e coloquialismos e que lle permite mostrar un alto grao de precisión, superar con soltura as súas deficiencias mediante circunloquios e non cometer máis que pequenos e esporádicos deslices no uso do vocabulario.
- Utiliza as convencións ortotipográficas propias da lingua meta para producir textos escritos nos cales a estrutura, a distribución en parágrafos e a puntuación son consistentes e prácticas e nos cales a ortografía é correcta, salvo deslices tipográficos de carácter esporádico.

5.5.5. Criterios de avaliación para a mediación

- Posúe un coñecemento amplo e concreto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos propios das culturas e das comunidades de práctica en que se fala o idioma, incluídas as sutilezas e implicacións das actitudes que reflicten os seus usos e os seus valores e intégraas con facilidade na súa competencia intercultural xunto coas convencións das súas propias linguas e culturas, o que lle permite extraer as conclusións e relacións apropiadas e

actuar en consecuencia, nunha ampla gama de rexistros e estilos, coa debida flexibilidade segundo as circunstancias, e con eficacia.

- Aplica con soltura as estratexias adecuadas para adaptar os textos que debe procesar ao propósito, á situación, ás persoas receptoras e á canle de comunicación, sen alterar a información e as posturas orixinais.
- Produce un texto coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte. Sabe facer unha cita e utiliza as referencias seguindo as convencións de acordo co ámbito e co contexto comunicativos, por exemplo, nun texto académico.
- Transmite con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e das necesidades das persoas destinatarias.
- Xestiona con flexibilidade a interacción entre as partes para procurar que flúa a comunicación, indicando a súa comprensión e interese; elaborando, ou pedíndolles ás partes que elaboren o dito con información detallada ou ideas relevantes; axudando a expresar con claridade as posturas e a desfacer malentendidos; volvendo sobre os aspectos importantes, iniciando outros temas ou recapitulando para organizar a discusión e orientándoa cara á resolución do problema ou do conflito en cuestión.

5.5.6. Mínimos esixibles en diferentes niveis

Para superar o nivel C1 o/a alumno/a deberá demostrar que:

Comprensión de textos orais

- Comprende o que se pretende comunicar sacando as conclusións apropiadas.
- Recoñece, segundo o contexto e en distintos rexistros (familiar, informal, formal ou neutro), a intención e o significado dun amplo repertorio de actos de fala.
- É capaz de seguir un discurso extenso aínda que non estea claramente estruturado.
- Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións e matices de significado, aínda que poida necesitar unha repetición se o acento non lle resulta familiar.
- Percibe as variedades fonético-fonolóxicas estándar propias da lingua e recoñece matices de significado.

Produción e coprodución de textos orais

- Utiliza o idioma con flexibilidade e eficacia para fins sociais e ca formalidade requirida.
- Expresa o que quere dicir, superando dificultades ocasionais que poida ter.
- Desenvolve argumentos detallados de forma sistemática e ben estruturada, relacionando lxicamente os puntos principais, resaltando e desenvolvendo aspectos específicos e concluíndo adecuadamente.

- Rebate os argumentos das persoas interlocutoras de maneira convincente e apropiada.
- Domina un amplo repertorio léxico, incluíndo expresións idiomáticas e coloquiais, que lle permiten superar posibles carencias.
- É quen de iniciar, manter e rematar unha conversa de maneira apropiada e fluída, respectando as quendas de palabra e tamén valéndose das intervencións dos/as outros/as.
- Expón preguntas para comprobar que comprendeu o que a persoa interlocutora quixo dicir e consegue aclaración dos aspectos ambiguos.
- Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.
- Sabe producir un texto oral coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte.
- Transmite de xeito oral e con claridade os puntos destacados dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.
- É capaz de variar a entoación e sabe colocar a énfase da oración correctamente para expresar matices de significado, mantendo a articulación propia da lingua.

Comprensión de textos escritos

- Comprende o que se pretende ou o que se lle require en cada caso. Identifica con rapidez o contido e a importancia de textos dunha ampla serie de temas profesionais ou académicos.

- Localiza detalles relevantes en textos extensos e complexos.
- Recoñece a intención e o propósito comunicativo, segundo o contexto, o xénero e o tipo de texto.
- Localiza a información ou segue o fío da argumentación nun texto de estrutura discursiva complexa ou nun que non estea perfectamente estruturado por marcadores explícitos.
- Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións de significado, aínda que en ocasións poida que necesite consultar un dicionario.
- Comprende, segundo o contexto, o xénero e o tipo textual, os significados asociados a unha ampla gama de estruturas sintácticas da lingua escrita.
- Comprende as intencións comunicativas expresadas mediante o uso dunha ampla gama de convencións ortotipográficas, tanto en soporte papel como dixital.

Produción e coprodución de textos escritos

- É capaz de escribir textos complexos extensos, mostrando un dominio dos recursos lingüísticos que lle permiten expresarse con eficacia e precisión. Redacta un texto e adáptao á situación requirida.
- Presenta ideas e puntos de vista con fin de destacalos, diferencialos e eliminar posíbeis ambigüidades.
- Utiliza estruturas sintácticas que lle permiten expresarse con precisión, e mantén un alto grao de corrección.
- Utiliza as convencións ortotipográficas propias da lingua para producir textos escritos nos que a estrutura, a distribución en parágrafos e a puntuación son

apropiadas. A ortografía é correcta, salvo descoidos tipográficos de carácter esporádico.

- Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, as persoas receptoras e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.
- Produce un texto escrito coherente e cohesionado a partir de diversos textos fonte.
- Sabe facer unha cita e utiliza as referencias seguindo as convencións, segundo o ámbito e contexto comunicativos.
- Transmite por escrito e con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.

Mediación

- Fai uso dun coñecemento concreto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos propios das culturas nas que se fala o idioma.
- Adapta os textos ao propósito comunicativo.
- Produce un texto (oral ou escrito) coherente e cohesionado a partir de diversos textos fonte.
- Sabe citar as fontes segundo o ámbito e o contexto comunicativo.
- Transmite por oral ou escrito os puntos mais relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos/as destinatarios/as.

- Xestiona con flexibilidade a interacción entre as partes para procurar que flúa a comunicación, axudando a expresar con claridade as posturas e a desfacer malentendidos; e nunha discusión é capaz de volver sobre os aspectos importantes, iniciando outros temas ou recapitulando.